

af et handelsliv, som kan bidrage til at skabe nogle levende bycentre.

Det er klart, at noget af det, der har været fokuseret på, er kvadratmetergrænserne. Nu lægger vi jo altså op til muligheden for dagligvarebutikker på op til 3.500 m² og for udvalgsvarebutikker på op til 2.000 m². Jeg er sikker på, at det vil gøre det muligt at udvikle eksisterende koncepter og også udvikle nye koncepter til bymidten i byer af alle størrelser.

Det er selvfølgelig en justering, det er ikke en revolution, det er bestemt ikke en total liberalisering, og der må jeg dog lige sige til hr. Per Clausen – jeg tror, det var ham – der i et spørgsmål til en af de andre ordførere mente, at her skulle Dansk Supermarked virkelig have sat sit fingeraftryk, at det tror jeg nu godt nok de ville blive kede af at høre. Jeg har kun set Dansk Supermarkeds offentlige udtalelser, og der må jeg da sige at jeg har fået indtryk af, at de er gået efter nogle overordentlig høje kvadratmetergrænser.

For de store byer, dem med over 40.000 indbyggere, som i sig selv udgør et betydeligt handelsopland, er der desuden mulighed for at planlægge for endnu større butikker for udvalgsvarer. Den mulighed var jo tidligere knyttet til det med den særlige planmæssige begrundelse, og det er jo så den, vi nu afskaffer.

I praksis har man altså hidtil kunnet fravige reglerne. Det er så kun sket i relativt få tilfælde: Nogle få større udvalgsvarebutikker i København, Århus, Aalborg, Odense og enkelte dagligvarebutikker rundt om i landet har fået mulighed for at overskride grænsen på 3.000 m², f.eks. hvor en eksisterende stor butik skulle omfattes af en ny plan.

Muligheden for at etablere store butikker er så et af de steder, hvor lovforslaget giver klare regler. Det er også et af de steder, hvor vi ikke helt til punkt og prikke følger Detailhandelsudvalgets anbefalinger. De sagde som bekendt, at man i byer på over 60.000 indbyggere, dvs. København, Århus, Aalborg, Odense og Esbjerg, ekstraordinært skulle kunne planlægge for enkelte større udvalgsvarebutikker.

Når vi i regeringens udspil har ændret det fra 60.000 til 40.000 indbyggere, er det, fordi undersøgelser viser, at konsekvenserne for de omliggende byer stort set er de samme, hvad enten byen er på 40.000 eller 60.000 indbyggere. Derfor har vi fundet det hensigtsmæssigt at give mulighed for, at flere end bare landets fem største byer kan etablere store udvalgsvarebutikker. Det gi-

ver et større råderum for kommunerne, og det giver også en bedre geografisk fordeling ud over landet.

Jeg er selvfølgelig opmærksom på, at nogle butikker er af en sådan karakter, at de ikke nødvendigvis bidrager til kvaliteten af livet i bymidterne. Derfor er den gældende mulighed for at handle med særlig pladskrævende varegrupper uden for bymidterne opretholdt, men det er altså også præciseret, hvilke varer der er tale om. Og igen: Det er ikke for at chikanere nogen, det er simpelt hen for at skabe nogle klare regler, altså skabe nogle regler, der i højere grad kan håndhæves.

Til gengæld mener jeg så, at tiden er løbet fra at regulere størrelsen af de butikstyper, som handler med de særlig pladskrævende varer, altså dem, der kan ligge uden for byerne. De trækker ikke kunder væk fra bymidten, og deres handel har ingen indflydelse på muligheden for at skabe liv og udfoldelse i vores byer.

Vurderingen af, hvor store disse butikker kan være, mener jeg derfor bør være et rent kommunalt anliggende. De kan placeres, hvor kommunen nu måtte finde det ønskeligt og i alle kommuner og byer uanset størrelse. Det er et vigtigt led i kommunernes øgede råderum, og lovforslaget giver samlet kommunerne nogle klare rammer at arbejde inden for med både rum og mulighed for en fortsat udvikling af detailhandelen, der er til gavn for både de handlende og deres kunder, og som samtidig understøtter det primære formål: liv i bymidterne.

Kl. 16.20

Så har jeg en sidste kort bemærkning til hr. Torben Hansen, som problematiserede det med: Hvad siger man her i lovforslaget om hovedstaden, og er der en diskrepans i forhold til, hvad detailhandelsudvalget sagde? Der må jeg sige: Sådan oplever jeg det overhovedet ikke, for i forbindelse med at man skal lave et landsplandirektiv for hovedstaden, vil der være den dialogproces. Det ligger simpelt hen i selve processen omkring landsplandirektivet, at der vil være den dialog med hovedstaden forinden, som hr. Torben Hansen efterlyste.

Og bare lige til allersidst vil jeg sige til hr. Steen Gade, der spurgte, om første gang, Folkettinget skulle have en redegørelse, ikke kunne være efter 2 år, at hvis det skulle lykkes os at blive enige om alle de andre elementer, så er det i hvert fald ikke det punkt, der skal skille os ad.

Så jeg ser frem til en god viderebehandling af forslaget i udvalget.